

УДК

Брикса В. –гр. БМ-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СІМЕЙНІ КОНФЛІКТИ: ПРИЧИНИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Науковий керівник: ст. викладач Сівчук П.І.

Bryksa V.A.

TernopilIvanPul'ujNationalTechnicalUniversity

FAMILY CONFLICTS: CAUSES AND SOLUTIONS

Supervisor: Peter Sivchuk

Ключові слова: сім'я, сімейний конфлікт.

Keywords: family, familyconflict.

Сім'я – надзвичайно важливий соціальний інститут у державі, і якщо у ній з'являються проблеми, то спотворюється взаємодія держави та сім'ї. Причини, які найчастіше призводять до сімейних конфліктів: байдуже ставлення до турбот та проблем протилежної статі, неправильне ставлення до сексуальних потреб, зовнішня чи внутрішня непривабливість. Однією з найвагоміших причин сімейних конфліктів є ревність, і як наслідок, обмеження особистої свободи партнера у вигляді контролю над усіма його діями.

Сімейні конфлікти відрізняються особливим предметом, специфіка якого обумовлена унікальністю сімейних відносин. Найважливішою особливістю сімейних відносин є те, що їх основний зміст складають як міжособистісні стосунки (любов, кровна спорідненість), так і правові й етичні зобов'язання, обумовлені реалізацією функції сім'ї: репродуктивної, виховної, господарсько-економічної, організація дозвілля і відпочинку), комунікативної і регулятивної.

Найбільший внесок у розроблення теорії сімейного конфлікту зробити такі вчені, як Бондарчук О.І., Ацупов А.Я., Гришина Н.В., Пірне М.І.

В основі гармонійних стосунків у сім'ї лежить почуття любові. Відносини, побудовані на любові, характеризує висока вибірковість, контакт між ними на всіх рівнях (психофізіологічному, психологічному, фізичному).

Найбільш загрожує сімейній гармонії перехід від любові до ділових стосунків, обмежених виконанням подружніх ролей, які не приносять задоволення.

Конфлікт (від лат. conflictus – зіткнення) виникає у широкому колі явищ - від сімейних проблем до збройних протистоянь, зв'язаних з конфесійними чи політичними поглядами.

До шляхів врегулювання сімейних конфліктів можна віднести:

- виконання спільної справи (вони допоможуть зрозуміти, що проблеми потрібно долати разом і по одинці пара нічого не може);
- необхідність прояву поваги обох сторін;
- беззаперечне надання особистої свободи для певних творчих цілей.

Зважаючи на досвід старшого покоління, можна використати такі поради: уміння дослухатись, працювати над покращенням навичок спілкування, не залишати невирішених питань, бути гнучким у стосунках (йти на компроміс).

Важливою складовою міцного союзу є бажання і здатність партнерів прощати і бути поблажливими до чужих недоліків.